

نظریه پردازی و الگوسازی بومی برای پیشرفت، به طور مستقیم با یک رشته مسائل و مباحث دیگر مرتبط است که توجه به آن‌ها را می‌توان لازمه طراحی دقیق و تحقق همه‌جانبه الگوی پیشرفت دانست. در این جا برخی از مباحث علمی و ملاحظات اجرایی پیرامونی در این زمینه، آمده است. ابراهیم فیاض به رابطه پیشرفت و شهری شدن و نقش «حکمت» در این میانه پرداخته و بر این باور است که چگونگی استفاده از واژه‌ها تأثیر تعیین کننده‌ای در نگرش ما به مفاهیم و واقعیت‌ها خواهد داشت. فرشاد مهدی‌پور شیوه رهبر انقلاب برای اداره کشور در مسیر پیشرفت را مورد توجه قرار داده و با چهارچوب نظری برگرفته از خط‌مشی گذاری عمومی به ارزیابی چشم‌انداز، سیاست‌های کلان و راهبردهای توسعه در جمهوری اسلامی نشست است. علی‌رضا مازاریان تمرکز مقاله خود را بر آسیب‌ها و موانع ساختاری و کارگزاری کرسی‌های آزاداندیشی گذاشته که از نگاه او سهمی مهم در برقراری گفت‌وگوهای خبگانی و شکل‌گیری گفتمان پیشرفت دارند. بهمن دهستانی نیز تجربه معاصر اعراب در زمینه سیاست گذاری توسعه و ریشه‌های آن را بررسی نموده و با توجه به خیزش‌های کنونی جهان اسلام معتقد است که اعراب برای دست یافتن به الگویی کارآمد، باید از سد تقدیرگرایی فکری و اقتدارگرایی سیاسی عبور کنند. نمی‌توان ادعا کرد که همه مسائل پیرامونی فکری یا اجرایی مربوط به مفهوم پردازی و الگوسازی پیشرفت در این مجال مختصر بررسی شده‌اند اما می‌توان گفت به برخی از مهم‌ترین ملاحظات که با وضعیت کنونی منطقه و فضای کلی کشور ما تناسب دارند، اشاره شده است. نکته دیگر در این باره استفاده از نظر و قلم پژوهشگران و نویسندگان جوانی است که در این عرصه تاکنون کم‌تر مورد توجه بوده‌اند اما ایده‌ها و یافته‌های آن‌ها می‌تواند بر غنای گفتمان الگوی پیشرفت بیافزاید. ایران اسلامی برای دست‌یابی به جایگاه در خور خویش در چشم‌انداز ۱۴۰۴، ناگزیر باید به نیروی ذهن و توان اجرایی این نسل تکیه کند.

عکس: مرتضی غفاری

۹۲

فقاهاست سنی اقتدارگرایی و توسعه در جهان عرب بهمن دهستانی

۸۹

کرسی‌های آزاداندیشی؛ آسیب‌پژوهی و راه‌کارسنجی علی‌رضا مازاریان

۸۶

تحلیل روش‌های رهبری در اداره کشور فرشاد مهدی‌پور

